



IX POLSKI ZJAZD FILOZOFICZNY

Księga Streszczeń

pod redakcją Aleksandry Kuzior, Andrzeja Kiepasa, Jacka Rąba

Politechnika Śląska
Wydział Organizacji i Zarządzania
Katedra Stosowanych Nauk Społecznych
<http://woiz.polsl.pl>

Komitet Nauk Filozoficznych
Polskiej Akademii Nauk
<http://www.knf.pan.pl>

Polskie Towarzystwo
Filozoficzne
<http://www.ptfilozofia.pl>

Uniwersytet Śląski
Wydział Nauk Społecznych
Instytut Filozofii
<http://www.filozofia.us.edu.pl>

(np. aksjologiczne), które H. Longino nazywa „przekonaniami tłą”, które mogą wpływać na kształt stworzonej przez niego teorii. Jednak opublikowanie wyników badań jest dopiero pierwszym krokiem w tworzeniu wiedzy naukowej. Opublikowana teoria staje się przedmiotem dyskusji środowiska naukowego zajmującego się danym zagadnieniem. Sprawdzana jest nie tylko rzetelność eksperymentów i obserwacji oraz zgodność teorii z obowiązującą wiedzą w danej dziedzinie, ale także czy interpretacja wyników nie była uwarunkowana subiektywnymi preferencjami naukowca. Taką krytykę przeprowadzoną z wielu punktów widzenia nazywa się „krytyką transformatywną”. Podczas takiego procesu teoria niekiedy ulega rewizji i przeformułowaniu, lecz kiedy go przetrwa – staje się teorią kanoniczną dla danej dyscypliny naukowej. Na gruncie krytycznego empiryzmu kontekstualnego formułuje się cztery warunki gwarantujące obiektywność krytyki transformatywnej: a) Istnienie uznanych dróg krytyki, b) istnienie standardów krytyki podzielanych przez wspólnotę badaczy, c) wspólnota badaczy powinna odpowiadać na krytykę oraz d) równość intelektualnych autorytetów.

Bogusława LEWANDOWSKA (Polska Akademia Nauk)

FILOZOFICZNE PODSTAWY NAUKI O ZŁOŻONOŚCI

Teoria złożoności („complexity theory”) jest wykorzystywana do modelowania procesów w systemach złożonych naturalnych i sztucznych, dlatego znajduje zastosowanie zarówno w informatyce, w matematycznym przyrodoznawstwie jak również w interdyscyplinarnych obszarach wiedzy z pogranicza przyrodoznawstwa i humanistyki. Interesują mnie tutaj filozoficzne podstawy zastosowania teorii złożoności w odniesieniu do systemów na przykładzie systemów naturalnych. W tym celu, ażeby je przedstawić, odwołam się do zagadnienia ontologii naturalnych systemów złożonych. Byty naturalne posiadają cechę rozciągłości, przestrzenności, czasowości i podlegają ruchowi. Teoria złożoności umożliwia opisywanie bytów naturalnych jako układów dynamicznych. Ontologia dostarcza ujęcia istoty bytów, jak również istoty własności ilościowych i jakościowych dynamicznych struktur systemów złożonych. Podejmę w swoim referacie kwestię, jak w kategoriach ontologicznych opisywać systemy złożone na przykładzie systemów naturalnych. W swoim przedstawieniu zagadnienia spróbuję ustalić implikacje ontologiczne typu redukcyjnego, jak również wprowadzić założenia i hipotezy w odniesieniu do podstawowej struktury systemów złożonych. Referat jest przewidziany jako przyczynek do refleksji nad filozoficznymi podstawami nauki o złożoności.

Piotr LIPSKI (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II)

METODY QUASI-ANALIZY RUDOLFA CARNAPA

Dość powszechnie wiadomo, że *Tractatus logico-philosophicus* Ludwiga Wittgensteina był jedną z głównych lektur członków Koła Wiedeńskiego